

Arrest

nr. 116 253 van 20 december 2013
in de zaak X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 9 september 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 augustus 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 september 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. CARUSO verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 31 juli 2011 het Rijk binnen en diende op 1 augustus 2011 een asielaanvraag in. Op 9 augustus 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Jogoshi (Bangladesh). Sinds 2009 zou u lid zijn van de 'Chatra Dal', de studentenorganisatie van de 'Bangladesh Nationalist Party' ("BNP"). Uw oom zou ook lid geweest zijn van de "BNP". U zou door de 'Awami-League' geslagen zijn. De 'Awami-League' zou een valse aanklacht tegen u ingediend hebben wegens illegaal wapenbezit in mei 2011. In juli 2011 zou u Bangladesh hebben verlaten. U zou per bus naar India gegaan zijn. Vanuit India zou u een vliegtuig hebben genomen naar Rusland. Vanuit Rusland zou u per vlucht naar Polen gereisd zijn. Vanuit Polen zou u per camionette naar België zijn gereisd. U vroeg in België asiel aan op 1 augustus 2011.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw originele geboorteakte, gecertificeerde kopieën van juridische documenten met vertaling in het Engels en een originele envelop.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre Bescherming, aannemelijk te maken en dit omwille van volgende redenen.

In eerste instantie hecht het CGVS weinig geloof aan uw lidmaatschap bij de 'Chatra Dal', de studentenorganisatie van de 'Bangladesh Nationalist Party' ("BNP"). Zo stelde u foutief dat "BNP" staat voor 'Bangladesh National Party' [sic.] (zie gehoorverslag CGVS p.6). Dat u ondanks een jarenlang lidmaatschap én dat uw oom 'chairmen' zou geweest zijn voor de "BNP" en u met hem over politiek zou gesproken hebben en dan niet eens de correcte naam van uw politieke moederpartij kent, breekt het geloof in uw politiek profiel reeds danig af (zie gehoorverslag CGVS p.6). Gevraagd naar concrete politieke standpunten van de partij kwam u niet verder dan dat de partij zorgt voor "welzijn en rechtspraak" en tracht het land een "progressieve koers" te laten varen (zie gehoorverslag CGVS p.6). U stelde dat de laatste nationale verkiezingen werden gehouden in 2011 (zie gehoorverslag CGVS p.7). U stelde dat u niet stemde omdat u bij de laatste nationale verkiezingen minderjarig was (zie gehoorverslag CGVS p.7). Dit klopt echter niet met uw beweerde leeftijd aangezien u in 2011 negentien jaar oud was (zie gehoorverslag CGVS p.7). U dateerde immers de laatste nationale verkiezingen foutief, deze werden gehouden in december 2008 en op dat moment was u minderjarig. U bleef ook zeer vaag over uw politieke activiteiten. U zou studenten geholpen hebben en naar meetings gegaan zijn (zie gehoorverslag CGVS p.6). U beweerde het 19-punten programma te kennen maar u kon daar geen uitleg over verschaffen (zie gehoorverslag CGVS p.7). Uw uitleg dat u daar niets over kan vertellen omdat u in België niet actief bent, is geen afdoende verklaring. Immers bent u al sinds 2009 politiek actief in Bangladesh en hebt u verschillende familieleden (vader en oom) die ook betrokken zouden geweest zijn bij de partij. U legde ook geen enkel documenten neer dat u betrokken was bij de partij. Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan uw politiek engagement en dit ondermijnt reeds uw bewering omwille van politieke motieven aangeklaagd te zijn (zie gehoorverslag CGVS p.11).

Ten tweede hecht het CGVS om volgende redeneren geen geloof aan de beweerde valse rechtszaak die zou ingediend zijn tegen u door leden van de lokale 'Awami-League'. Zo was uw kennis aangaande de beweerde rechtszaak volkomen ontoereikend. Het enige wat u daarover kon vertellen was dat de rechtszaak nog lopende is en dat er vijf beschuldigten zijn (zie gehoorverslag CGVS p.10 en p.11). U bleef op de overige vragen van het CGVS steeds het antwoord schuldig. Dat u geen juridische kennis hebt, is een weinig overtuigend argument gezien u vertalingen aanbracht en u ten allen tijde meer informatie aan derden zou kunnen vragen hebben. U hebt ook geen advocaat in Bangladesh geraadpleegd en u weet ook niet of uw vader reeds een advocaat onder de arm heeft genomen (zie gehoorverslag CGVS p.9 en p.11). U stelde dat u daar mentaal niet toe in staat was maar dit is geen afdoende verklaring aangezien familieleden juridische bijstand voor u hadden kunnen regelen (zie gehoorverslag CGVS p.11). Dit wijst erop dat u zeer weinig moeite hebt gedaan om u te informeren. U legde verschillende juridische documenten neer met vertaling aangaande de beweerde rechtszaak. U kon niet aangeven welke juridische documenten dit precies betroffen (zie gehoorverslag CGVS p.10). U wist ook niet op welke manier uw vader de juridische documenten heeft verkregen (zie gehoorverslag CGVS p.9). U legde geen 'order sheet' neer zo blijkt uit de voorgelegde documenten en hun vertaling. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat dit net het belangrijkste document is in een juridische procedure en een overzicht geeft van alle stappen in de rechtszaak (zie document 2, blauwe map). Het CGVS heeft dan ook geen volledig beeld van de ondernomen stappen in de rechtszaak. Het CGVS voegt hier nog aan toe dat valse documenten veelvuldig voorkomen in Bangladesh (zie document 1, blauwe map). U

vertoonde ook weinig interesse in de beweerdde rechtszaak. Nochtans betrof het volgens u een valse beschuldiging. Men kan verwachten dat u er alles aan zou doen om uw onschuld aan te tonen. U hebt zelfs nagelaten om uzelf op adequate wijze te informeren naar de zaak of een advocaat in te schakelen zoals tevens hoger opgemerkt (zie gehoorverslag CGVS p.11 en p.12). Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan de beweerdde rechtszaak wegens een gebrek aan kennis en interesse.

Ten derde kan er weinig geloof worden gehecht aan uw beweerdde reisweg. Zo zou u per vlucht van India naar Moskou zijn gereisd en vanuit Moskou het vliegtuig hebben genomen naar Polen (zie gehoorverslag CGVS p.7). U kon niet aangeven met welke luchtvaartmaatschappij u hebt gereisd en u had ook geen kennis van de vluchtnummers (zie gehoorverslag CGVS p.8). U zou met een vals paspoort hebben gereisd, maar behalve dat het een Indisch paspoort was kon u daar geen details over kwijt (zie gehoorverslag CGVS p.8). Het CGVS stelde de vraag hoe u voorbij de immigratiecontroles bent geraakt en u gaf aan dat uw smokkelaar aangaf in de lijn te gaan staan (zie gehoorverslag CGVS p.8). Het is merkwaardig dat u daar niets meer over kan vertellen gezien kan aangenomen worden dat u individueel gecontroleerd zou worden (zie gehoorverslag CGVS p.8). De smokkelaar zou tevens geen afspraken gemaakt hebben (over wat u zou vertellen bij een eventuele controle) met u indien er een controle zou geweest zijn. Dit is opvallend want indien er iets zou mislopen, zou de smokkelaar wel een enorm risico gelopen hebben.

Ten vierde legde u enkel een geboorteakte neer zonder foto (zie document 1, groene map). U stelde dat uw naam niet werd geregistreerd bij de registratie voor verkiezingen waardoor u over geen identiteitskaart zou beschikken (zie gehoorverslag CGVS p.7). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken ("DVZ") gaf u uitdrukkelijk aan dat u een identiteitskaart had (zie verklaring "DVZ" punt 21). Het CGVS confronteerde u hiermee en u gaf aan dat u bedoelde dat uw geboorteakte een identiteitsbewijs is (zie gehoorverslag CGVS p.12). Dit is geen afdoende verklaring aangezien u in het begin van het gehoor niet aangaf dat er problemen waren geweest bij de "DVZ" (zie gehoorverslag CGVS p.2). Wat hier ook van zij, uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat deze identiteitskaarten massaal werden uitgereikt voor de verkiezingen van 2008 en ook na deze verkiezingen werden ze nog steeds uitgevaardigd. Deze identiteitskaarten worden goed onthaald door de Bengaalse bevolking en zelfs mensen die vroeger niet als Bengalen werden beschouwd, zoals de Urdu- sprekende minderheid, kregen deze identiteitskaarten. Bovendien boden deze identiteitskaarten ook allerhande voordelen (zie document 3, blauwe map). U hebt ook niets ondernomen om deze identiteitskaart te verkrijgen ofschoon u al sinds 2010 meerderjarig was en u tot juli 2011 in Bangladesh zou hebben verbleven. Daar u uw identiteit niet ontegensprekelijk kunt aantonen, kan u ook niet aannemelijk maken dat uw naam in de door u voorgelegde juridische documenten voorkomt.

Tot slot hebt u niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerdde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in die de toekenning van een Subsidiaire Beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen. De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. De envelop (zie document 3, groene map) kan zondermeer aanvaard worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van

het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert de schending aan van artikels 48/3, 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet, evenals artikel 1 van de Overeenkomst van Genève van 28 juli 1951 over het statuut van de vluchtelingen, en verzoeker beroept zich ook op een schending van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen evenals de kennelijke schattingsfout.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006).

3.2. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om zijn politiek geïnspireerde vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.2.1. Daar waar verzoeker meent dat “*het onaannemelijk is voor een persoon die gedwongen is uit zijn land van herkomst te vluchten, twee jaar te moeten wachten om een antwoord betreffend zijn asielaanvraag te krijgen*”, stelt de Raad vast dat er in onderhavige procedure geen termijnen van openbare orde zijn voorgeschreven wat betreft het behandelen van een asielaanvraag door de commissaris-generaal, noch door de Raad. Overigens kan verzoeker niet menen dat dit in zijn nadeel speelt nu hij derhalve over meer voorbereidingstijd beschikte om zijn aanvraag te adstrueren. In deze kan de Raad enkel vaststellen dat verzoeker niet eens zijn eigen documenten heeft doorgenomen, noch op andere wijze interesse heeft betoond voor zijn eigen voorgehouden vervolging. Het is immers redelijk te verwachten dat iemand die in zijn land van herkomst vervolging vreest, naar een veilig land vlucht en vraagt om internationale bescherming, interesse vertoont in zijn eigen vervolging en ernstige

inspanningen onderneemt om dienaangaande informatie te verzamelen, minstens om in te schatten of zijn vervolging nog actueel is en hoe hij zich dienaangaande het beste verdedigt, eveneens indien het valse beschuldigingen betreft.

3.2.2. Daar waar verzoeker in het verzoekschrift bepaalde verduidelijkingen omtrent de politieke situatie in Bangladesh aanbrengt en artikelen van *Amnesty International* toevoegt, gaat hij er volledig aan voorbij dat dit niet vermag zijn gebrekkige kennis tijdens het gehoor te compenseren. Het volstaat verder niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146).

3.2.3. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Aangaande het geboortecertificaat en de juridische documenten, verwijst de Raad naar de terechte motivering van de commissaris-generaal, dewelke hij bijtreedt. Aangaande de brief van advocaat A.R.K., stelt de Raad vast dat dit een gesolliciteerd stuk betreft wat, behalve de nogal onprofessionele vermelding dat de zaak hangende is en verzoeker zich geen zorgen hoeft te maken (*"Your case is running and I am conducting your case properly don't worry about your case"*), geen werkelijke verdere toelichtingen bevat. Verder is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoeker dient niet louter documenten neer te leggen maar hij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Er werd dienaangaande reeds vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig is, noch zijn identiteit vaststaand bewijst zodat zelfs niet eens kan worden geverifieerd of de documenten wel betrekking hebben op verzoeker.

3.3. De door de commissaris-generaal correct weergegeven ernstige onwetendheden en ongeloofwaardigheden raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

3.4. Verzoeker onderneemt in dit verzoekschrift geen ernstige poging om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te weerleggen, noch brengt hij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht en de beginselen van het vluchtelingenrecht, het maken van *post-factum* toelichtingen (*"Dat hij eraan herinnert, dat hij de instructies van zijn mensensmokkelaar op het ogenblik van de individuele controle gekregen heeft"*), het formuleren van bouté beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses (*"Dat het dus voor hem moeilijk is, zich te herinneren hoe hij op het Belgisch grondgebied aangekomen is"*), maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.6. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Bangladesh een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.7. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK